

מראש והתנגד לה בתוקף. אותה שעה היה מרוק באירופה. כשנודע על כך לאברי, הוא הציג למפקדי, כתנאי לקבלת התפקיד, את הדרישה שמרוק לא יורשה לחזור למצרים עד לתום המיבצע. הדבר הובטח לו, אולם כשהגיע למצרים נודע לו, לתדהמתו, כי גם מרוק חזר. משום-מה לא כלל אברי את הגירסה הזאת בסיפורו.

כך או כך, נפילת התא הקאהירי מג'יירה את החשד שהיה ברשת סוכני-כפול. אך יכול להיות לכך גם הסבר אחר, שאינו עולה על דעתם של נידוניקאהירי. למשל: מידע מיקרי, ציחות טלפוני, עיי קוב, ידיעה על קשרים קודמים, הלשנה מצד אדם שאינו קשור ברשת, ועוד. עצם העובדה, שעבר זמן כה רב בין נפילת התא באלכסנדריה ועד ללכידת אנשי קאהירי, יש בה כדי לרופף את החשד ששמותיהם היו ידועים מראש.

הם לא ידעו

ב יכדי, התיאור המפורט של הרחקיות, כפי שנמסר עליידי נידוניקאהירי, אינו מחזק את הידיעה כאילו ידעו החוקרים את הכל מראש. להיפך, נראה כי תחילה לא ידעו דבר. נידוניקאהירי מספר רים בגאווה שהם הצליחו להטעות את החוקרים במשך ימים ארוכים, לשכנע אור-תם שהם קומוניסטים הפועלים לטובת עצי-מאות מצריים נגד הבריתם האמריקאים. וכך, רק אחרי חקירה איטית ומדוקדקת עלו החוקרים, בהדרגה, על העיקבות הישראליים של הרשת, ואז השתנה יחסם כלפי העצורים לרעה.

איך מסתדר תיאור זה, שהוא ארוך ומפורט, עם הידיעה שמפקד-הרשת עצמו מסר למצרים את כל הפרטים מראש?

כדי להיחלץ מסתירה זו, מניחים נידוניקאהירי (אולי בהשראת איסר הראל) כי אברי דיווח למצרי המצרי, וכי גוף זה לא סיפר דבר למישרה, שעסקה ביי חקירות, אפשרי? כן, סביר? בהחלט לא. כאשר עוסקים בעניין הנוגע לביטחון המשי-טל, קשה להאמין שמוסד ביטחוני אחד יחבל בצורה כה בוטה במאמצי המוסד השני.

צד משעשע: שבואם להרשיע את אברי, משתמש נידוניקאהירי באותו הנימוק שבו משתמש אברי עצמו כדי להסי-ביר מדוע הרשע, אלא שנידוניקאהירי נעזרים בהתחרות שבין מוסדות-הביטחון הי-מצריים, ואילו אברי נאחז בהתחרות שבין מוסדות-הביטחון הישראליים.

חורים בכל

הגירסות

ה אמת הפשוטה היא שקיימים סד-קים פולטיים בכל הגירסות. על החורים שבגירסת אברי אין צורך להתעכב. הם בולטים, אך מן הדין לציין שאברי עצמו מספק הסבר (או תירוץ) לכל אחד מהם. ואם נראה שהוא משקר בנקודה מסוימת, יכולות להיות לכך סיבות שונות: הניסיון לחפות על פחדנות, השאיפה החור-לנתיכמיטע לתאר את עצמו כגיבור בכל מיקרה, הדימוי-העצמי של סופרמן, ואולי אייכותל בסיסית להבחין בין אמת ודימי-יון.

ייתכן שהשקר בא לחפות על בגידה — אך אין זו מסקנה אוטומטית. מהיגם שאין ספק, כי בדברים רבים אומר אברי אמת. גם דבריו של איסר הראל יש נקודות שלא קל לתת בהן אימוץ מלא. איסר טוען כי לא ידע דבר על המיבצע, שהוא בא לו כאספתה גמורה, שאישר לא נכנס לעובדי-החקירה מייד, כי רק כעבור זמן ניד-כר, ובהדרגה, התעורר אצלו החשד נגד אברי.

אולם אברי נעזר לכל אורך דרכו, באור-פן שיגרתי, באנשי המוסד, שהיתה להם הוראה לסייע לאנשי אמ"ן בחו"ל, ושהיו כופים במישרין לאיסר. לדיברי איסר, היה זה סיוע שיגרתי שעליו לא היה צורך לדווח לו, זה יכול להיות — אך איכשהו קשה לאדם, המכיר את איסר הראל, להא-מין שהוא עזר בעד סקרנותו הטיבית

ולא התעניין במה שקורה — בייחוד כאשר מדובר באיש המהיחידה 131 של אמ"ן, שעמיה היה איסר נתון או בסיכסוך קשה, ביגלל סירוב לקבל ממנו הוראות. מכיוון שאישר רחש יחס של בוז וזיל-זול לראש אמ"ן דאז, בנימין גיבלי, ותבע להעביר לידי המוסד את כל הפעו-לות בחו"ל, סביר שכללה להיות לו ידיעה קדומה נגד איש אמ"ן שפעל בחו"ל ושגרם לאסון. האם ייתכן שאישר מצא ביסוס כה רב לחשדותיו כלפי אברי — מפני שחשד באיש זה מראש?

נידוניקאהירי, מצידם, היו מריי-נפש, ובצדק, הם נוצלו והופקרו. בשיבתם שנים ארוכות בכלא, ובהתקלם בתמיהות כה רבות, היה זה טבעי שחיפשו פיתרון פשוט לכל — ואין פיתרון פשוט יותר מאשר הימצאותו של סוכן-כפול ברשת. הור, שבא מן החוץ, היה תשוד סביר.

יש לקחת בחשבון נקודה פסיכולוגית נור-ספת. נידוניקאהירי עמדו כולם בחקירות קשות ביותר, אף שלא עונו באמצעים מתוחכמים כמו מכות-חשמל. הם נשברו בחקירה וגילו, במרוצת הזמן, את כל הידוע להם.

אין להאשים בכך, רק מי שעמד אי-פעם בעצמו בעינויים ולא נשבר, זכאי למתוח ביקורת. אדם נורמלי נשבר בחקיר-רה אלימה, ומבחינה זו אין הבדל בין יהודים וערבים, אמריקאים וגרמנים. רק מעטים, בעלי מוטיבציה קנאית ביותר, מסוגלים להחזיק מעמד בתנאים כאלה — וגם אלה, רק עד גבול מסוים. אנשי הרשת בקאהירי ובאלכסנדריה, כולם בחורים טובים ונחמדים שנחספו כימעט במיקרה לתוך מערבולת זו, לא היו כאלה. התנהגותם היתה נורמלית, סבירה בהחלט, ומגיעה להם כל ההוקרה וההערכה.

אולם — אנשים המגלים דברים בחקיר-רה אלימה, מתביישים בכך תמיד. אין הם ששים לגלות מה סיפרו. יתר על כן, איש אינו שרוי בלהרה מלאה בתנאים כאלה, וקל לשכוח מהלה זו או אחרת שנחסטה בתנאים כה נוראים.

עתה הם מאמינים כי אברי הוא האיש שמסר את הכל. האם באמת עלה הדבר בדעתם — והפך לדאות — עוד במאסר המצרי? באיזו מידה הושפעו בבואם ארי-צה, כאשר נפגשו עם אנשי-הביטחון כאן, שכולם היו כבר משוכנעים או שאברי הוא שבגד?

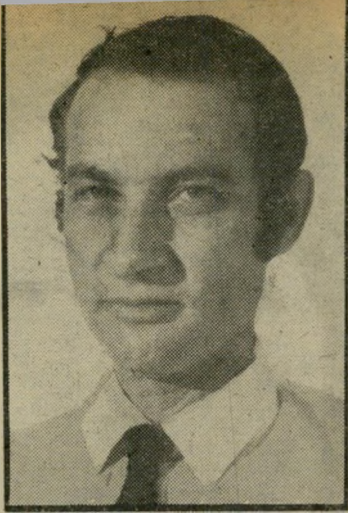
כל אלה עדיין שאלות פתוחות. כרגע, חשוב רק לקבוע כי אין הוכחה לכך שאברי זיידנוורג הוא חיי-משע, אך גם אין הוכחה סופית ומשכנעת לכך שהוא הסגיר את הרשת.

דרושה חקירה

נ וח לכולם — לכל שירותי-הביטחון, לכל אנשי הצמרת, לכל המעורבים ביי פרשה — למקד את האשמה באיש אחד, שכבר הוכחם והורשע בעבירה ביטחונית אחרת.

את הפעולה היתה דבילית ונפשעת מדי: התפיסה הפוליטית שהתגלמה בה היתה מעוותת וילדותית מדי; הטיפול בביצוע היה רשלני וקל-דעת מדי; הנזק המדיני שנגרם לישראל ולמרחב כולו היה נורא מדי, והפקדה נידוניקאהירי בכלא המצרי במשך שנים ארוכות ומייתרות היתה ציי-נית מדי — מכדי שיתן יהיה להעמיס את כל האשמה על אדם אחד ויחיד, שיי-שמו אברי זיידנוורג.

עמדתו של ציחק רבין כפי שבאה הי-שבוע לידי גילוי בישיבת הממשלה, מיי-סיפה תמיהה נוספת על כל התמיהות של הפרשה עד כה. הוא צדק בהביעו הרעיו-מת על שאישר הראל, מי שהיה הממונה על שירותי הביטחון וראש המוסד המקור-פת העסקי-הביטי, מדבר באופן חופשי על היחסים בין השירותים והמילחמה ביני-הם. ראש המוסד איננו פרשן או עיתוי-נאי, החופשי לדבר כאוות נפשו על הדי-ברים הסודיים שנודעו לו בשעה שכיחן בתפקידו. לעומת זאת אין כל הצדקה לטענת ראש הממשלה שאין עניין ציי-בורי בפירסום פסקי-הדין הסודי של השו-פט בנימין הלוי בפרשת אברי, ובחקירת הפרשה כולה מחדש. תגובות הציבור ביי-שבועות האחרונים מוכיחות שאין נוש-אים רבים בעלי עניין ציבורי רב יותר, בלי חקירת העניין בצורה מוסמכת, בלי משוא-פנים, לא תיוודע האמת המלאה לעולם.



ד"ר עודד בר-אור

שני רופאים

על טו

מיזרח-גרמניה

רופאים ממזרח-גרמניה, ועם ספורטאים מהמזרח שערקו למערב אמר: "כעיקרון, מסתירים המזרח-גרמנים את המימצאים המדעיים שלהם. הם מסתירים אותם לא רק מפני המערב, אלא גם מפני הרוסים. מקורות המידע על המזרח-גרמנים, ממשיך ומגלה הרופא הישראלי, המשמש כראש המחלקה למחקר ורפואת ספורט במכון וינגייט, הם שניים. המקור הראי-

תימלצות הספורט

שון הוא אותן ועידות בינלאומיות שבהן מגלים המזרח-גרמנים ספח, אך מסתרי-רים טפחיים, פרטים מדעיים הם לא מגי-לים, אלא רק זורקים סיסמות באוויר. המי-קור השני הוא הספורטאים ממזרח-אירופה-פה שעורקים למערב, ומגלים את השי-טות המיוחדות של המיזרח.

מתברר, שמדע-הספורט בגרמניה המזוי-רחית הפך במרוצת השנים חלק במיכלול-הספורט הייצוגי של המדינה. כיום מוצפת מיזרח-גרמניה במאות מפוני-מחקר ספורי-טיבים, הפועלים בעידוד לאומי. הסטטיסטיקה של העוסקים בספורט ביי מיזרח-גרמניה מאלפת מאד. חמישים אחוז מכלל האוכלוסיה בגרמניה — גברים ויי-נשים — עוסקים בספורט עממי. כהשי-וואת: בישראל נערך לאי-מכבר מחקר ביי אותו נושא, אשר גילה כי רק ארבעה אחוזים מן הגברים בגיל הארבעים בארץ עוסקים בספורט!

דרכו של ילד במזרח-גרמניה, בעל נתונים טבעיים להיות אלוף-עולם, מדי-הימה: כבר בגיל רך, והכוונה לתקופת הגן המאוחר, משתדלים מאמנים ורופאים לאתר ילדים בעלי נתונים מתאימים לענף-ספורט זה או אחר. אחד הקריטריונים החשובים בבחירת ילד לענף-השתייה — למשל — הוא אם יילד צף היטב. כשהילד עדיין בגיל הרך, רופאיו ומאמניו אינם שמים את הדגש-אם הוא שוחה טוב או מפרפר במים. המאמנים והרופאים מחפשים ילדים בעלי "מישקל סגולי" נמוך ככל האפשר, דבר שיקנה לילד יתרון חשוב ביותר בהמשך-התפתחותו כשחיין.

אחרי שצוות הרופאים והמאמנים מצא את הילד המתאים, נשלח הילד לבית-ספר לספורט. כשהוא מגיע לגיל העשרה ועונה על ציפיות רופאיו ומאמניו, הוא נשלח לפנימי-ספורט מיוחדת, שבה הוא עוסק אדווקט בענף הספורט שבו הוא גילה את כישורו.

יעוד מגיל הגן

יי דושה עקרונות-ברז מנחים הי-יום את המזרח-גרמנים בבעייה כיצד לגדל אלוף עולמי: סלקציה נכונה בגיל צעיר; אימונים ואורח-חיים נכונים; יכולת-תו של הספורטאי להגיע לשיאו ברגע הי-תחרות. בכל אחת משלוש הקטגוריות הללו נוד-טל המדע חלק פעיל במזרח-גרמניה. מדעי-הספורט, טוענים הגרמנים, כוללים את התחומים הבאים: פסיכולוגיה (רסואה) ביי-מכניקה ופסיכולוגיה.

נ וא נראה צנום על-גבי מסך הטל-וויזיה. נומך-קומה, זהו ולאדימיר צ'רפינסקי, רץ-המאראתון ממזרח-גרמני-יה, שזיכה את ארצו במדליית-הזהב ביי מיקצונו באולימפיאדת מונטריאול. הצופה הישראלי, שצפה בוולאדימיר צ'רפינסקי מעל המסך הקטן, הוכה בהלם, כאשר פרשה-הטלוויזיה דוקטור גילעד וייני-גרטן אמר עליו, "לוולאדימיר צ'רפינסקי הוציאו דם מיספר שבועות לפני האולימ-פיאדה, והכניסו לו בחורה אותו דם עצמו, יומיים לפני התחרות."

עוד בתחילת האולימפיאדה פורסם מאי-מון מדעי רפואי בעיתון הקנדי הנפוץ מונטריאול טטאר, שהתייחס לנושא הור-צאת הדם מגופו של הספורטאי והכנסתו בחורה ימים אחדים לפני התחרות. כיי-תב המאמר, רופא, גילה או שניסיון מעין זה בוצע בגופם של שביעה אתלטים קני-דיים, אשר חמישה מהם לקו בצהבת כיי-תוצאה מפעולה זו. בסוף המאמר שאל הרופא: "מי צריך את זה?"

ולאדימיר צ'רפינסקי הפך חלק מן הי-תעלומה המזרח-גרמנית. הופעת מישלהי-תו עוררה שאלות ותמיהות רבות: האם השתמשו המזרח-גרמנים באמצעים מסמ-ריישיער נוספים, ואם כך מהם? מהן תופעות-הלוואי העוללות להתגלות בגופו של ספורטאי כתוצאה משימוש בסמים. תרומונים וגוללות לויניהם? כיצד הסכו נשות המיזרח הקומוניסטי בעלות חזות-גברית?

המקור: ועידות ועריקים

נ דוגמה של רץ-המאראתון המיזרח-גרמני ממוחישה רק על קצה המולג את שיטת ההכנה האולימפית של מיזרח-גרמניה, ועוד מדינות בעלות מישטרים רודניים שפעלו לפי העיקרון הלאומי הי-עליון, התובע הקדשת זמן ודבקות מכסי-מאליים להשגת למטרה. אולימפיאדת מונטריאול אומנם תמה, אך הדיה טרם נדמו. אין ספק שבימים אלה היא מעוררת חוקרים בתחומי המדע והשונים, אשר ינסו להתחקות אחר התעי-לומה מיספר אחת של האולימפיאדה — מיזרח-גרמניה. מיזרח-גרמניה, המדינה בת 17 מיליון-החושבים, שזכתה ביי-94 מליות אולימ-פיות, גנבה את ההצגה במישחקי מוני-טריאול. הגרמנים מטילים איסוף מוחלט על מימצאיהם המדעיים בתחום הספורט. הרופא הישראלי ד"ר עודד בר-אור — מנוחה לרפואת-ספורט — שבא במגע עם